

подъ моста, да се срещне съ сестра си. Като я видѣла толкова мършава, сестра ѝ запитала: Сестро, какво ти стана, че си толкова слаба? Тя разказала, какъ прекарала на планината; оплакала се, че овчарът я изигралъ. Втората треска казала: Азъ използувахъ добре кадията. Той бѣше тлъстъ човѣкъ, обичаше да яде богати яденета, имаше какво да взема отъ него. Но не се беспокой, азъ познавамъ още единъ кадия, сѫщо тлъстъ и богатъ. Ще отидемъ дветѣ при него. Единъ денъ ти ще го разтърсвашъ, на другия денъ — азъ, докато вземемъ всичкото му богатство.

Това е приказка, отъ която човѣкъ може да се поучи. Изобщо, всѣка речь има за цель да застави човѣка да слуша. Денъ следъ денъ той привиква да слуша. Каква е целъта на дишането? Какво се постига съ една вдишка и издишка? — Нищо особено. Една вдишка и издишка не разрешаватъ въпроситѣ, обаче, непрестанното дишане води човѣка къмъ известна цель. Непреривното мислене, чувствување, дишане, хранене разрешаватъ задачите, за които човѣкъ е дошълъ на земята. Не е въпросъ да накарате всички хора да върватъ въ Бога. Никой не може да накара ближния си да върва въ Бога и да разбира живота като него. Всѣки човѣкъ разбира живота по своему. Въ това отношение, никой никого не разбира. Видни учени, философи, писатели, реформатори сѫ останали неразбрани отъ близките си. Мѫжетѣ не разбираятъ жените, но и жените не разбираятъ мѫжете. Съ други думи казано, нито сърдцето разбира ума; нито умътъ разбира сърдцето. На това неразбиране се дължатъ противоречията въ живота. Когато мислитѣ и чувствате, умътъ и сърдцето сѫ въ хармония, човѣкъ е свободенъ отъ противоречия. Това се постига, когато Божественото начало въ човѣка вземе надмошие.

Мнозина подържатъ мисъльта, че всичко, което става въ живота, е Божествено. Ако е така, защо хората се оплакватъ едни отъ други? Защо страдатъ? Други пѣкъ твърдятъ, че въ живота цари пълно единство. По принципъ тази мисъль е вѣрна, но по проявите на живота, изявенъ въ всички форми, не е така. Животътъ, вложенъ въ форми — растения, риби, птици, млѣкопитаещи, хора, ангели е различенъ. Всички сѫщества правятъ усилия да измѣнятъ своите форми, съ